

dite (Srbi) prepričani, da bode Rusija z vami in da se bodejo slovanski narodi avstrijski, v prvi vrsti češki brati, dvignili, da napravijo konec dvojnemu orlu... In s takimi ljudmi so naši prvaki zvezani!

Belgrad. Rusija je na lastno pest vplivala na Srbsko vladu, da naj ta svojo zahtevo po teritorialni odškodnini zapusti in s tem mir omogoči. Zdaj se poroča, da to rusko stremjenje ni imelo uspeha. Nasprotno se hoče Srbija podvreči edino evropski konferenci in zahteva še vedno kos dežele. Položaj je torej zopet poojstren!

Belgrad 4. Danes je bil tukaj srbski ministerski svet pod predsedstvom kralja. Sklenilo se je, da Srbija svoje znane zahteve ne potegne nazaj. Torej se Srbija ne ozira na nasvete velevladi. Položaj je tedaj zelo resen.

Dunaj. Iz Belgrada se poroča: srbske divizije Kragujevac, Niš in Belgrad se je skupaj potegnile. Iz Niša odhajajo težki kanoni proti Mladenovacu. Drinska divizija je močno utrjena med Šabacom in Losnici. Srbske vojne priprave so torej že prav očitne.

Dunaj. Od francoske strani se pravi, da bodejo evropske velevladi še enkrat na Srbijo vplivale, da naj se pomiri, ker bi v slučaju vojske ne imela od nobene države pomoči pričakovati.

Saloniki. Srbija je prepovedala izvoz žita v sandžak.

Skutari. Baje se pripravlja Črnagora na meji na boje; z ozirom na te priprave je Skutari v nevarnosti.

„Vun na deželo! Ljudje niso zato vstvarjeni, da bi mrgoleli v mravljiščih, temveč da se razširijo po deželi, katero naj obdelujejo. Nezmotljive posledice prevelikega zbiranja so bolehnost trupla in grešnost duše. Človek je od vseh živali ona, ki ima najmanj zmožnosti za življenje v čredi. Ljudi, katere bi se kakor ovce skupaj naglalo, umrli bi v kratkem času...“

J. J. Rousseau.

Dopisi.

Žiče pri Konjicah. „Čudne reči se pri nas godijo“, tako začne dopisnik v nekem članku zadnjega „Slov. gosp.“ Res, čudne reči se pri nas godijo. Sledeče v pojasnilo in o priložnosti v nadaljevanje. V zadnjem času se je v Žičah na ukaz c. kr. oblasti napravil na ubožno hišo nemški napis, kar bode nekateri, zlasti najbližnjega sosedu in par njegovih privrženecv tako globoko v oči, da so se pritožili v „Straži“ in sedaj v „Slov. gosp.“, kakor da bi se Bog ve o kakem velikanskem poslopu govorilo. Torej pa prav mala malenkost. Gospod Tomandl, popolnoma nemškega pokolenja, je Žičanom sporočil hišo za uboge. Gotovo so Žičani umrlemu gospodu hvaležni, so hvaležno sprejeli to sporočilo iz nemških rok, se jim torej sedaj tudi ni treba sramovati nemškega napisa po sporočilo omenjenega pokojnika. Kedo je torej kršil pravico? Tisti, ki so hišo sprejeli, ali tisti, kateri je hišo daroval, ali tisti, kateri so dali napis napraviti? Mislimo pa, kar bode tudi gola resnica — nihče ni kršil pravice — volja sporočitelja se je postavnim potom izvršila. Torej v tej zadevi ni storil krivice ne gospod župan, ne gospod Possek, najmanj pa sedanjí tamonjní gospod šolovodja, kateremu vsa ta zadeva še znana biti ne more, ker je prišel pozneje v Žiče. Z tukajšnjim šolskim vodstvom je po vpokojenem zaslužnem gospodu Eberlu pooblaščen do def. nameščanja nadučiteljskega mesta okr. pom. učitelj gospod Jož. Čuček. Takoj tukaj omenimo, da čislamo Žičani tega gospoda in ga tudi bomo, kajti bil je že poprej znan kot dober in vesten učitelj v obče. Posebno veselje se je vzbudilo med šolsko mladino sedaj, prav lep je red in najboljša sporazumljenost med šolo in ljudstvom. Prav težko bi pogrešali tega gospoda, akoravno pravi dopisnik, da bi bil poslinenec. Povemo tukaj javno, da so nam taki gospodi, ki ljubijo mir in složnost, ki se ne mešajo v politične stvari ampak le ostanejo pri svoji

stroki, na srcu zrastle, in Bog daj, da bi še več takih imeli. Šolska oblast nam hoče po pritisku nekaterih slovenskih mogotcev po sili vriniti v Žiče za nadučitelja nekega gosp. Vudlerja iz Griž pri Celju, kljub volji ljudstva. Ne bomo oporekali v to svrhu merodajni šolski oblasti, kajti nismo možni, pač pa javno povemo, da hočemo mir in ne prepira v šoli in s šolo, nikakor ne dopuščamo političnih gonj, kakor smo čitali in slišali o gospodu Vudlerju, s katerim se že hvalijo Žički velekaši, kako da bodo z njim ustanovili novo posojilnico, novo društvo, nov obč. odbor in Bog zna kaj še vse novega — mogoče tudi — „novo-versko-nravno vzgojo v slovenskem duhu“. — Čudi se tudi dopisnik omenjenega članka v „Slov. gosp.“, da prihajajo v Žiče gospodi iz Loč v gostilno k večerni zabavi. Na to samo toliko odgovorimo, da se ni bati, da bi vhajali ti gospodi v to gostilno potem, ko bode sedanjí lastnik sam ta krčmarški posel prevzel. Menda mu bodo takrat tudi Ločki groši dobro prišli — ali se bode takrat tudi gesla držali: „Svoji k svojim“?

Več faranov.

Kebelj na Pohorju. Ljubi „Štajerc“! Dolgo časa že nisi dobil od nas kakšnega poročila in gotovo si že mislil, da so nas že davno pohrustali naši prvaki in Filhosovci. Toda, neresnična bi bila ta misel. Vkljub vsem navalom od strani naših prvakov in Filhosovcev še mi vedno krepko stojimo in se držimo vedno starega nam ljubelega prijatelja „Štajerca“. Da se pa tako dolgo nismo oglasili v „Štajercu“ je to, ker mi nočemo vsake tudi najmanjše stvari obešati na veliki zvon kakor to prvaki znajo, kateri tukaj pri nas na vse pretege delajo, da bi onemogočili razširjanje nam koristnega lista „Štajerca“. Toda bolj ga bodo nekateri na duhu slepi preganjali, bolj trdno se ga bomo mi držali in ga tudi našim somišljenikom priporočali zato, ker vemo da vsaka dobra stvar ima nasprotnike. Pri teh ljudeh nič ni, ako se tudi laži poslužujejo, samo da bi oni prišli s svojim glasilom na krmilo. Pravi mojster v tem dejanju je neki mladenič, kateri je v 27. številki lanskega Filhosa pisal neumen dopis iz katerega povzamemo par stavkov; kot za odgovor, piše namreč: „Upamo, da bomo kmalu pokopali „Štajerca“. Tako torej buča neumna ti misliš, da bodeš pokopal „Štajerca“, ti ki moraš sam pod drugo streho prebivati, ti ki si se sedaj s svojim bratom skregal tako, da je brat moral sedaj po zimi si drugod stanovanja iskati, ti ki bi moral biti zadovoljen, da smeš z bratom prebivati skupno v hiši, od katere je brat stanarino odslužil in ti živež za zimo pri-skrbel, da sedaj brez skrbi sedi pri tuji peči; v zahvalo si mu še pa obleko iz hiše zmetal na prosto; ti ki si hodil po Mariboru in si službe prosil, ti ki si po zgornjem Štajerskem hodil za delom in potem še moral, brez da bi kakšno delo dobil, domov z izgovorom, da brez vednosti nemškega jezika se na Nemškem ne dobi dela, posebno za pismonoša ne, potem bi še pa rad zatiral časnike ki priporočajo učenje nemškega jezika. Pokopljí raje svoje pregrešne strasti da te ne bodo imele tako v oblasti in te vlačile po noči tam okoli pod okni. Posebno se varuj vasovanja in postajanja pod okni, da ne bodeš zopet kropa dobil skozi okno, kakor se je to pred kratkim zgodilo. Potemtakem mu tudi njegova ljubavna pisma ne bodo pripomogla do njegovega zaželjenega cilja, s kojimi pismi ima on največ opravka in jih pošilja raznim devojkam, katere se pa iz njega samo šalijo; včas pa mu še posodijo nekoliko pota, kakor je bilo to preteklo jesen, in ako se ne bi bil skril, bile bi mu prerahljale kosti njegovega rojstva. Iz katerega vzroka o tem prihodnjič.

Kebeljski naprednjaki.

Iz Črešnjevca pri Slov. Bistrici. Ljubi „Štajerc“, gotovo se bodeš čudil, da dobiš celo od žensk neko poročilo. Bile smo Ti, ljubi „Štajerc“, do zdaj vsled šuntanja našega g. župnika Janez Sušnika več ali manj odklonjene; od zdaj pa bode drugače! Sprejmi od nas, ljubi „Štajerc“, majhno pritožbo, zoper tega gospoda. Naš g. župnik sicer niso v posebnih slučajih sovraznik ženskega spola, celo radi obiščejo posamezne v temnih kočurah; ali splošno nas pa sovražijo. Sladko hlinijo se nam, kedar nas prigovarjajo, da moramo zavolj Tebe ljubi „Štajerc“, naše može sovražno napadati in črtiti; in to ne samo

na prižnici, celo tudi še v spovednici. Kaj bližajo kake volitve, se nam ta gospod prida prigovarjamo za njega naše može in pravi se je že, da je bila neka poštna kmetica prestopka volilnega reda sodnijsko ožstovana, ko se je dala na ta način zapeljati farovža so že ta blagi gospod najbolj žene, ktere se jim niso uklanjale, snov nagnali. Predzadno nedeljo so g. župnik med sv. opravilom več žen, ktere so se v možke klopi vsedle, strogo vun nagnali žugali, da bode vsaka za eno krono kaznovana. Od dela, dolgega pota in zime izmučeni sme nobena v prazen moški stol vstati povsod v drugih cerkvah dovoljeno in da to gotovo ni „greh“. Me ženske smo potrpežljive, in celo prav so ravnele tiste dinje, ktere so temu gospodu, ko so hla hišem škropljenju, pred nosom lajpe zaprle. Saj tak gospod ne prinese k hiši slova pač pa sovraštvo in hišni prepričano! Tega pa g. župnik nočejo videti, pod prižnico po dve, tri mladenke so njihovih hiš stole zasedajo, medtem ko stare gospodnje na mrzlem flajštru naprej pa bodejo tudi me drugačne. Zato da je ženska jeza veliko hujša od moškega razsrdjenja se v slučaju poslužiti četrmetlo ako ji enkrat žole kipi. Ti ljubi, pa nas podpiraj, prepričale smo se, da resnico in pravico govoriš ter pokrtaš po zaslužku. Naj naš g. župnik storijo čejo, skrbele bodejo, da mora „Štajerc“ hišo zahajati. Je sicer za denar slabo, pa se bliža in kure začenjajo jajca nesti. Ti ljubi „Štajerc“ v priložnosti povemo, g. župnik čez Tebe v spovednici pravi: Vboge že

Jesenice na Gorenjskem. V nedeljo februarja t. l. poklicalo se je v življenju „Pevsko društvo Sava“ na Savi. Ker temu že mnogo članov priglasilo, upamo da kmalu pokošemo na Savi ista pevska katera pod črno kuto teče. Dosedaj su v jeseniški občini samo eno pevsko društvo je bilo cerkveno petje. Za v zunanje drilo in zabavo nismo nikdar čuli petajmohterjem je strogo prepovedano petje v cerkvi in katoliškemu delavskemu Akoravno je že v nedeljo v „Slovenca“ naš jeseniški petilen prvo pomladsko „Suknjico prodala bom, za sladko vino bom...“ vendar še s tem ni rečeno da on njegove piščance meni in tebi nič pristopiti k novemu pevskemu društvu bodejo imeli dovolj boja, a konečno gotovo. Tedaj vsi pevci in pevke na novo zastavo. Kaj boste Jeseničanom delali!! Radovljiški glavar pl. Detela na vedno zapustil. Ker o temu možu ne nič slabega in tudi nič dobrega zapisati čemo njemu samo „Adijo“ ne na slovo. Novemu glavarju pa že danes rečemo boste siali tako boste želi! Jeseniški goste so vse nemške napise odpravili, s tem pametno misleče goste. Tudi na Savi so drznili nekateri oštarij, trgovci in obrtnikičane posnemati! Le tako naprej, saj še nekaj prijateljev k katerimi se lahko z in nas dobro postrežejo, ne z ponarjanjem in vinci!

Novice.

Genjeni čitatelji! Z ozirom na desmo morali v tej številki več prostora roške novice porabiti, izpustili smo to daljevanje člankov „Slike iz Brežic“ Prihodnjič pišemo zopet o tej stvari. Nabirajte vsak dan novih naročnikov, da zamogel list povečati. Čimveč odjemalci večji, temboljši bode naš list!

Veleizdajalci. List c. k. hofrata dr. hoče v svoji zadnji številki oprati. V jezi kriči, da ni res in ni res, da bi veleizdajalci. Da nima Plojeva cunja druge mente nego le najnesramnejše posvake linske laži, je itak znano. Morda se radi tudi med ljudstvom ne more razširiti in godi tako slabo, da je moral celo že spreminiti. S to Plojevo cunjo, ki je na